

STOCKAN KELLON ALLA

ja muita tarinoita

Mimmi Eirtovaara

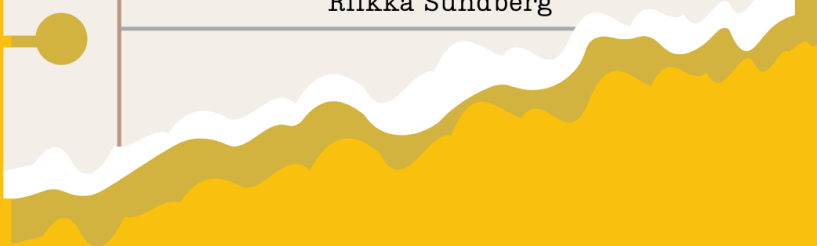
Kirsti Hakola

Ari Nyysti

Marita Meranto

Elina Seikku

Riikka Sundberg

Stockan kellon alla

ja muita tarinoita

Stockan kellon alla

ja muita tarinoita

Mimmi Eirtovaara

Kirsti Hakola

Marita Meranto

Ari Nyysti

Elina Seikku

Riikka Sundberg

© 2026 Mimmi Eirtovaara, Kirsti Hakola, Marita Meranto, Ari Nyysti, Elina Seikku, Riikka Sundberg

Valokuva: Linda Baarman ©

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-5421-4

SISÄLLYSLUETTELO

7	Pilkkuvirhe
25	Lempi
40	Stockan kellon alla
67	Myrkkysammakko
100	Erehdys
114	Riikan painajaisessa
132	Pullantuoksuinen tupa
161	Musta perjantai
187	Juhannustanssit
218	Se tuli ihan puskista

PILKKUVIRHE

8	Elina
13	Mimmi
15	Ari
18	Riikka
21	Kirsti

Pilkkuvirhe

Elina Seikku

Isä tuijotti puhelinta epäuskoisena. Meinasin ensin hymähtää jotain, mutta hymähdys jähmettyi kurkkuun kesken matkan. Tilalle tuli jonkinlainen kuolonkouristus, tai siltä se ainakin näytti. Kasvot kalpenivat lakanaksi, kunnes raivon puna otti niistä vallan.

- Jumalauta! Airi! Äkkiä tänne! Minttu seurustelee jonkun elähtäneen munkin kanssa!

- Munkin? Mitä sä nyt Eero höpiset? Onko sillä uusi poikaystävä?

Airi riensi miehensä viereen ja yritti tihrustaa kännykän näyttöä olan yli.

- Mä en näe mitä siinä lukee. Voisitsä lukea ääneen?

Eero rykäisi ja luki Mintun rakkaushymiöillä koristellun tekstiviestin.

- ”Isä Mitro on nyt Helsingissä ja täällä mun luona. Haluaisi kovasti tavata teidät, ollaan seukattu jo muutama kuukausi ja tää vaikuttaa todelliselta.” Isä Mitro! Seukattu! Mitä helvettiä?

- Voi hyvä jumala! Airi huudahti kädet poskilla. – Mitä se tyttö on mennyt tekemään? Eikö Isä Mitro ole se potkut saanut viinaanmenevä skandaalipappi?

- On on, semmonen oikein munkki Tuck, Eero vahvisti. - Juoppo, naistenmies, elostelija!

- Paitsi että munkki Tuck ei ollut elostelija eikä naistenmies, ainoastaan juoppo. Ja Robin Hoodin luottomies, Airi sanoi. – Isä Mitro on enemmänkin Decameronesta tai Canterburyn tarinoista.

- Olkoon vaikka Aku Ankasta mutta mitä perkelettä se tekee meidän ihanan Mintun kanssa? Ja miten Minttu on voinut retkahtaa vanhaan lihavaan punaposkiseen tekopyhään kaksinaismoralistiin? Voi jumalauta sentään! Tulkoon vaan käymään, mä hirtän sen munista!

Kun Eero sai raivonsa jonkinlaiseen hallintaan, hän näppäili tervetulovastauksen kädet täristen. Minttu ja Isä Mitro tulisivat kylään seuraavana iltana.

Yö oli uneton ja riidan täyteinen. Airi ja Eero etsivät ulospääsyä tilanteesta. Eerolle se oli aluksi murha, sitten perinnöttömäksi tekeminen, kunnes Airi huomautti, ettei se riittäisi pelotteeksi heidän taloustilanteessaan. Jonkinlainen ratkaisu piti silti löytää, joku jonka kanssa pystyisi elämään ilman verensyökyä. Aamukahvi armahti, kofiini antoi voimia etsiä aikuismaista vaihtoehtoa.

- Eero. Olen tullut siihen tulokseen, ettei meidän auta kuin mennä mukaan tähän kauheuteen. Jos

me vastustetaan, Minttu vetäytyy ja pitää munkistaan kiinni entistä tiukemmin. Sä tunnet tyttäresi, niin se on aina toiminut.

- Airi, viisas vaimoni, olet tietysti taas oikeassa. Niin meidän on pakko tehdä. Vaikka koville se ottaa!

- Niin ottaa, Airi huokaisi. – Mutta nyt laitetaan tämä koti sellaiseksi, että Isä Mitro kokee itsensä tervetulleeksi eikä Minttu vihaa meitä.

- Joo. Olihan se jopa europarlamentaarikko, demari tosin. Ja mitä tossa googlailin, ahdisteli naisia sielläkin... Voi saatana mä sanon!

- Nyt seis, Airi keskeytti. – Ei lietsota itseämme uuteen raivoon, meidän pitää toimia. Ehdittäiskö käydä Uspenskin katedraalissa hakemassa vähän vaikutteita?

Koti siivottiin perusteellisesti. Airi haki ekokaupasta suitsuketta, se kun oli kaiketi ortodoksien juttu. Jonkun laatikon pohjalta löytyi Valamon matkamuistomyymälästä tuotu pieni ikoni, jolle Airi tuunasi kukkapöydästä olohuoneen nurkkaan pienen alttarin.

- Onkohan se edes oikeassa nurkassa? Airi mietti. – Eikö ilmansuunnilla ole ikoneille joku merkitys?

- Ei aavistustakaan. Munkki Decamerone saa nyt tyytyä siihen, että täällä ylipäättään on ikoni, Eero sanoi kantaessaan mattoja parvekkeelta sisään.

- Mä piilotin kuitenkin mun joogamaton ja buddhapatsaan, ettei anneta harhaoppista vaikutelmaa. Löysitkö sä sen meidän vihkiraamatun? Laitatko tähän sohvapöydälle?

Kodin sisustaminen vaihtui ruuanlaittoon. Stressi nousi uusiin korkeuksiin Airin muistaessa, että ortodoksit myös paastosivat. Eero palautti maanpinnalle värikkäällä ilmaisulla siitä, minne munkki voisi kelpaamattoman ruuan tunkea.

Kauhulla odotettu ilta koitti. Ovikello soi. Airi ja Eero vilkaisivat toisiaan. Kumpikin veti keuhkot täyteen ilmaa ja huokaisi syvään. Olo rentoutui hieman, ei kuitenkaan eteiseen asti. Pulssi pilvissä he avasivat ulko-oven.

Portaikossa seisoj säteilevä Minttu ja sporttisen oloinen nuorimies.

- Tässä on Mitro, sanoi Minttu ylpeydestä punastuen. – Ja tässä on mun vanhemmat, Airi ja Eero.

- Hauska tavata, hymyili Mitro leveästi ja ojensi kätensä.

- He..hei... tervetuloa...

Minttu oli jo olohuoneessa.

- Siis mitä täällä on tapahtunut? Mikä toi ikonijuttu on? Raamattu pöydällä? Onks teistä tullu viikossa uskovaisia? Ja mikä täällä haisee? Joku ihme suitsuke. Mä avaan ikkunan, tästähän tulee pää kipeeksi.

Airi ja Eero vilkaisivat taas toisiaan yrittäen käsittää, mitä heidän ympärillään tapahtui.

- Minttu, nyt olet meille selityksen velkaa, sanoi isä tietämättä ollako helpottunut, närkeästyntä vai peräti vihainen. – Istutko tuohon sohvalle. Ja sinä Mitro myös. No niin. Minttu, miksi ihmeessä kirjoitit, että seurustelet Isä Mitron kanssa? Ei ollut ihan onnistunut pila, jos se oli sellaiseksi tarkoitettu. Hyvä että ollaan äitisi kanssa ylipäänsä hengissä. Ja naimisissa.

- Isä Mitron? En todellakaan kirjoittanut! sanoi Minttu. – Mitä ihmettä sä isä selität?

- Kyllä kirjoitit. Katso vaikka tätä viestiäsi. ”Isä Mitro on nyt Helsingissä ja täällä mun luona...”

- Haha, tostahan puuttuu vaan pilkku. Big deal. Jos nyt pitää nipottaa niin viestihän oli siis ”Isä – pilkku – Mitro on nyt Helsingissä ja täällä mun luona.” Mitä te yhdestä pilkusta keuhkotte?

Pilkkuvirhe

Mimmi Eirtovaara

Tämän tarinan kuulin juuri televisiosta. Siis sen on oltava totta.

Aika kauan on ihmisiä kehotettu syömään pinaattia, koska se sisältää niin hirmuisen määrän rautaa, että hauikset kasvavat kuin itsestään ja meistä tulee voimakkaita.

Nirso lapsi on saatu syömään pinaattilettuja, koska pinaatista Kippari Kallekin saa valtavat hauiksensa, ja siinä on sana lettu ja lettuhan on aina hyvää. Aikuinen taas, koska syömällä pinaattia elimistö saa siitä rutkasti tarvitsemaansa rautaa ja lettuhan on aina hyvää.

Noh, tähän on nyt todettu olevan täyttä puppua. Nyt on uusissa tutkimuksissa selvinnyt, että raudan määrä pinaatissa on huomattavasti pienempi. Itse asiassa kymmenen kertaa pienempi. Oli tapahtunut pilkkuvirhe eli desimaalipilkku vahingossa väärässä paikassa. Tähän romuttui nyt myös Kippari Kallen luoma usko pinaatin voimaan. Kallen valtavat hauikset onkin saatu kasvamaan

jostain ihan muusta aineesta ja piipussakin palaa ihan toisenlaista ruohoa.

Pilkkuvirhe ei olekaan ihan pikkujuttu. Esimerkiksi olin maksamassa Mobile Payllä laskua 17,67 e ja juuri ennen hyväksyntää, huomasin, että olin jättänyt pilkun pois kokonaan ja lähettämässä 1767 e. Ehdin korjata, mutta hetken syke oli vaarallisen nopea.

Tai jos lääkäri olisi kirjoittanut potilaalle Oma Kannassa, että tämä on 9,9 % varmuudella raskaana ja paljon onnea tästä. Tai, että potilaan näkö voidaan leikkauksella parantaa 8,5 % sti ennalleen. Eiköhän leikata. No ei tuolla prosentilla! Juu.

Vielä esimerkiksi virallisesta julkaisusta: tämä on tosiasia, että jos maailman väestön vuotuinen kasvu olisi 4,0 %, niin maailman väkiluku kaksinkertaistuisi 18 vuodessa. Viime vuosikymmenellä kasvunopeus asettui nykyiseen 12 prosenttiin vuodessa. Nohuhuh! Se oikea 1,2 ei enää tunnu yhtä katastrofaaliselta.

Tässä oli vain muutama esimerkki pilkkuvirheen vaarallisuudesta. Pilkulla on väliä. Pilkkuvirhe voi tuhota tai antaa turhaa toivoa. Älkää antako pilkkuvirheelle mahdollisuutta.

Olkaa tarkkana pilkkujenne kanssa!

Pilkkuvirhe

Ari Nyysti

Pieni Suomenlahden merenrantakaupunki jatkoi huhtikuun alussa uneliasta elämäänsä. Kesään ja kesäasukkaiden ja turistien saapumiseen oli vielä aikaa. Pikkukaupungissa eläkeläisten määrä lisääntyi ja siellä syntyvien määrä väheni. Ikään kuin eläkeläiset olisivat imeneet elinvoimaa jälkikasvulta pidentääkseen omaa elinikäänsä.

Asialle olisi tehtävä jotain, muuten investoinnit terveydenhuoltoon ja hautausmaan laajentamiseen eivät olisi mahdollisia. Kaupunki palkkasi ulkomaita myöten tunnetun kirjailijan markkinoimaan kaupungin matkailua. Hänen kynästään syntyivät sloganit kuten ” Takuulla ihosyövätön uimaranta” tai ” Suomen Nizza, täällä ei pala kuin pizza”.

Kaupunkilaisille järjestettiin ideakilpailu kaupungin vetovoiman lisäämiseksi. Ylivoimaiseksi voittajaksi valittiin ehdotus 200-metrisestä huvipursilaiturista, josta nousisi funikulaari, nimi joka myöhemmin taipui

kaupunkilaisten suussa jumikulaariksi, suoraan läheisen rantakallion laelle rakennettavaan lasiseinäiseen ravintolaan. Ravintolan oli tarkoitus nousta Näsinneulan tavoin korkeuksiin. Kuten Näsinneulakin, ravintola olisi pyörivä. Se houkuttelisi myös lapsiperheitä kaupunkiin, koska siihen oli kiinnitetty lapsia varten karuselli. Ravintolan kiertonopeus olisi säädettävä, jotta seikkailunhaluiset voitaisiin singota karusellista kauas merelle.

Tarjouskilpailun voittajaksi valittiin omaishuolto-yhtiö Adventure Club Finland, jonka omistaja oli entinen kaupunkilainen, nykyinen paluumuuttaja. Hänen taustansa herätti luottamusta, vaikka Seiska olikin seurannut hänen huuruista yöelämänsä Tallinnan baareissa. Jopa paikallinen kunnallisvaltuutettu, joka oli aiemmin tehnyt vuosia kestäväillä valituksillaan monen paikallisen yrittäjän elämästä sietämätöntä, oli vaiti.

Raivon puna nousi Noran poskipäille. Nora oli hiljattain valittu kaupungin uudeksi kaupunginjohtajaksi.

- Pilkkuvirhe! Tekninen johtaja aukoi suutaan kuin hapenpuutteeseen kuoleva ahven soutuveneeseen pohjalla.

- Imbesilli! 11000 euron kuukausipalkka ei riittänyt rauhoittamaan Noraa.

- Olisi tämä pitänyt arvata! Sokeiden joukossa yksisilmäinenkin on kuningas.

Olipa kerran hammaslääkäri, taiteilija, byrokraatti, laulaja, käräjätuomari ja rakentaja, jotka osallistuivat Hangon kansalaisopiston kirjoituskurssille. Kurssin loppuessa he olivat pahasti koukussa eivätkä suostuneet lopettamaan. Kerran kuussa jokainen vuorollaan keksi otsikon, josta syntyi viisi-kuusi erilaista kertomusta leppoisaasta makaaberiin, koomisesta traagiseen, haikurunosta novelliin. Tästä kirjasta löydät 10 otsikkoa ja 53 tarinaa ihmisyyden ihmeellisyyksistä.

